

◀ Feedback på brasiliansk. Lektor Anne Line Dalsgård eksperimenterer med at få løbende feedback fra de unge mennesker, hun besøger på feltarbejde i millionbyen Recifes fattige kvarterer.

DIREKTE FEEDBACK FRA RECIFE

Anne Line Dalsgård eksperimenterer med forskningsformidling i en skønlitterær klædedragt. Håbet er, at det giver direkte feedback fra læsere i Recife i Brasilien

Af Casper Hartmann Dam · fakchd@hum.au.dk

Egentlig burde de slet ikke få det læst. For unge, der kommer fra områder, som er belastet af kriminalitet og fattigdom, er karrierevejene på den forkerte side af loven i overtal. Der er afhængighed af stoffer, teenagegraviditet, få jobmuligheder og spinkle håb for fremtiden – og så er det næppe langsigtede undersøgelser eller hypotesestyret argumentation, der hitter. Men det håber Anne Line Dalsgård alligevel, at hendes forskning vil gøre. Hun er lektor på Antropologi og eksperimenterer med løbende at formidle forskningsprojektet *Med fremtiden som handlerum*, der frem til slutningen af 2011 skal undersøge unge menneskers drømme og forventninger til fremtiden i et fattigt kvarter i millionbyen Recife i Brasilien.

– Det er et spørgsmål om form. Som antropolog skildrer jeg levede liv, og det jeg har med tilbage fra felten formidles måske ikke så meget gennem belæg eller begrundelser, men snarere ved at berøre læserne og tage dem med ind i den situation, der beskrives. Det bliver et eksperiment at lave den slags formidling undervejs i projektet, fordi det kan give mig læsernes reaktioner på den viden, jeg lægger frem, siger Anne Line Dalsgård.

Recife fra bunden

I forskningsformidlingen er Anne Line Dalsgårds forbilleder skrevne essays og noveller; små situationshistorier, der blander indtryk, fornemmelser og følelser på det personlige niveau med noget alment, den konkrete baggrund for fortællingen med noget mere universelt og abstrakt:

– Blandt antropologerne på Moesgård har vi skrivegruppen *a-txt*, hvor vi eksperimenterer med skønlitterære greb; personfremstillinger, stemninger, scenebeskrivelser og fortællerstemmer der viser, hvordan det liv, der beskrives, hænger sammen. Det giver

adgang til det intuitive og følelsesmæssige, der også er en del af et feltarbejde. Men det er en type erfaringer fra forskningen, som oftest ikke rigtig finder vej til de akademiske artikler, forklarer Anne Line Dalsgård.

Gennemgående personhistorier er dog alligevel ikke nogen helt ny genre i Dalsgårds forskning. Hendes ph.d.-afhandling indeholdt flere gennemgående kvindeportrætter fra det ofte barske liv i samme kvarter i Recife. Bogen fik blandt andet en amerikansk akademisk hædersbevisning for sin stil, er oversat til portugisisk og læses nu af middelklassen i Recife som en roman om livet på den 'fremmede planet', der er deres egen hjemby.

Feedbacksløjfer

Det er dog ikke kun for at inddrage læsere og dele ny viden om de unges univers i Recife, at Anne Line Dalsgård arbejder med tekster, der sætter noget på spil for læseren. Hun håber, at en løbende forskningsformidling også kan give direkte feedback fra Recife tilbage til forskningen:

– Undervejs vil jeg bede de unge, jeg arbejder med, om at læse nogle af mine små skønlitterære historier og selv skrive med. Flere år efter har nogle af kvinderne læst min ph.d.-afhandling, og det har lært mig rigtig meget om, hvordan de forstod sig selv. Nu håber jeg på, at jeg kan gøre de unge mere aktive i fortællingen af deres egne historier og få en løbende feedback på min forståelse af deres situation. På den måde går feedbacken begge veje: Jeg får feedback til min forskning og de unge får noget tilbage i en form, de kan bruge til at tale om og reflektere over hele det liv, der ligger foran dem. Forhåbentlig, siger Anne Line Dalsgård. ■